

‘Verhaal achter de kapel vertellen’

Familie KUIJPERS schenkt Banneuxkapel die ouders lieten bouwen aan kerkfabriek

- ▶ Elke kapel draagt een soms verborgen geschiedenis in zich
- ▶ Familie uit Maasland wil religieus erfgoed niet verloren laten gaan

Jan COLLA

Voor de Maaslandse familie Kuipers zal de Mariamaand dit jaar nog wat meer bijzonder zijn dan gebruikelijk. Op 24 mei verzamelen ze met z'n allen bij de kapel van Onze-Lieve-Vrouw Maagd der Armen, die hun ouders en grootouders Peter Joannes en Lambertina Kuipers-Ramaekers daar in 1954 uit dankbaarheid lieten bouwen. Om dat stuk erfgoed te bewaren en vooral ook om het verhaal achter de kapel te laten voortleven, schonk de familie de Banneuxkapel aan de kerkfabriek van Boorseme, bij Maasmechelen.

„Ik was veertien toen de kapel werd gebouwd in de hoek van de tuin van mijn ouderlijke huis”, herinnert Jan Kuipers zich. „Mijn vader had geregeld last van ernstige keelontstekingen en daar bestonden toen nog geen afdoende medicijnen voor. Mijn moeder, een vroedvrouw, maakte zich zorgen over de toekomst van haar twaalf kinderen. Toen mijn vader genas, beloofden mijn ouders uit dankbaarheid een kapel te laten optrekken. Mijn moeder



Jan Kuipers bij de kapel in Boorseme die zijn ouders daar in 1954 lieten optrekken. © Jan Colla

was een verstandige vrouw en ze keek toen al ver vooruit. Ze liet het perceel afzonderlijk beschrijven door een landmeter, zodat de kapel niet zomaar kon verdwijnen als zij er niet meer waren.”

Na het overlijden van een van de broers Kuipers werd het huis in Boorseme verkocht. „Alle broers en zussen zijn inmiddels uitgezworven naar andere dorpen, dichtbij of verder weg”, zegt Jan Kuipers. „Onze emotionele band met de kapel bleef

wel bestaan. Mij raakt de ontstaansgeschiedenis van de kapel nog meer, omdat ik op mijn 32ste dezelfde ziekte kreeg als mijn vader, al genas ik daar veel makkelijker van. Via mijn broer Martin, die actief is in het parochieleven in Maasmechelen, stelden we voor de kapel te schenken aan de kerkfabriek van Boorseme. Dat is nu ook officieel gebeurd, een hele geruststelling voor alle kinderen en kleinkinderen.”

De eeuwenoude processie ter ere van Onze-Lieve-Vrouw der Christenen, die voor het eerst uittrok in 1804, kan dus ook de komende jaren langs de kapel passeren. „Op 22 mei is het zover. Twee dagen later vierten we alles aan de kapel met de hele familie en de kerkfabriek. We hangen dan ook een infobord aan de kapel met het verhaal van mijn ouders, zoals er in Vlaanderen nog veel grote en kleine geschiedenissen bestaan. Die moeten we koesteren.”

Lachen met mgr. Léonard en meer leuke anekdotes

„Vorig jaar vroeg ik iemand of hij mijn kerstpreek goed vond. ‘Ja, het was een goede preek, maar het *Amen* had best enkele minuten vroeger mogen komen’, klonk het.” Die grappige ervaring deelde Huub Gerits (71), pastoor in Aarschot, in zijn kerk op kerstavond 2015. Het is een van de vele anekdotes, uitspraken, spreuken en woordspelingen die hij al jaren in elke viering smokkelt en die hij chronologisch bundelde in het boekje *Er Nineve!*

„Die titel is ook gebaseerd op een waargebeurd verhaal”, vertelt Huub Gerits. „Een zuster van Sancta Maria was lector bij me. In een lezing van de profeet Jona legde ze de klemtoon in Nineve, de stad waar het verhaal zich afspeelt, niet op de laatste, maar op de middelste lettergreep. Toen ik haar daarop wees, antwoordde ze: ‘Ach, zo ver zat ik er dan toch nie neve!’”

„In de Kerk is het soms zo triest. Er mag toch ook nog eens gelachen worden?”

Het voorval leverde ook de cover van het boekje op, Manneke Pis die met de Aarschotse Onze-Lieve-Vrouwekerk op de achtergrond Averbodebier in en niet naast een glas mikt. „Een knip-oogje naar mijn eigen bron”, zegt pastoor Gerits, „want ik ben zelf een norbertijn.”

Na de eerdere bloemlezing *De elfurenmis* overspant het pas verschenen boekje van 168 bladzijden anekdotes en kwinkslagen van 2009 tot 2016, week na week opgetekend. „Ik doe er mensen wel een plezier mee, denk ik, want ze onthielden die grapjes soms beter dan mijn eigenlijke preek”, lacht Huub Gerits. „Negatieve reacties krijg ik nauwelijks. Een keer schreef iemand op een evaluatieformulier voor parochieploegen dat ik moest ophouden met die moppen in de kerk. Over die opmerking maakte ik ook weer een grap. Het is soms zo triest in de Kerk. Er mag toch ook eens gelachen worden?”

Zelfs voormalig aartsbisschop Léonard duikt enkele keren op, naar aanleiding van een pastoraal bezoek aan Aarschot. Tussen tientallen andere trefwoorden prijkt hij dan ook achterin het boekje in een handzame lijst.

De boekjes, uitgegeven in eigen beheer, zijn te koop achteraan in de Onze-Lieve-Vrouwekerk in het centrum van Aarschot. Een exemplaar kost 15 euro. „Maar ik geef er af en toe ook gratis weg, als cadeau of om vrijwilligers te bedanken. Met dat bedrag geraak ik wellicht niet eens uit de kosten. Voor 2,5 euro wil ik het ook wel verzenden.” (jc)

Er Nineve! Leuke anekdotes in de Onze-Lieve-Vrouwekerk in Aarschot kost 15 euro en is verkrijgbaar in de kerk in het centrum van Aarschot of bij pastoor Huub Gerits, Jan Van Ophemstraat 19, 3200 Aarschot, 016 57 20 43, fa921058@skynet.be.

Lekker eten als slikken moeilijk is

Parkinsonpatiënt Yves MEERSMAN helpt lotgenoten dankzij *Parki's Kookatelier*

Christof BOUWERAERTS

Een kwarteeuw lang geeft Yves Meersman (60) uit Destelbergen als zelfstandige kookadvies aan bedrijven in de voedingsindustrie. In 2009 lijkt aan het leven voor zijn passie echter abrupt een einde te komen, wanneer blijkt dat hij lijdt aan de ziekte van Parkinson. „Op dat ogenblik ondervond ik weliswaar nog geen hinder van uitwendige symptomen”, zegt hij. „Zoals iedere patiënt maakte ik me echter meteen zorgen over hoe mijn toestand zou evolueren.”

Op zoek naar gedegen informatie woont Yves Meersman de ene lezing na de andere bij. „Ik deed er alvast behoorlijk wat medische kennis over parkinson op”, zegt hij. „Door mijn achtergrond als diëtist legde ik ook geregeld vragen over voeding voor parkinsonpatiënten aan de sprekers voor. Ons voedsel bepaalt immers mee de werking van onze hersenen en kan een invloed hebben op het effect van de medicatie. Niemand kon mijn vragen echter van een zinnig antwoord voorzien.”

Uiteindelijk besluit Meersman zelf tot actie over te gaan. Met succes zoekt hij contact met wetenschappers van diverse plu-



Yves Meersman (rechts): „Zolang ik nog kan, ga ik door. Nadien zetten anderen het project voort.” © KU Leuven/Rob Stevens

mage. Zo ontmoet hij bio-ingenieur Randy Mellaerts, wiens moeder ook lijdt aan parkinson. De twee zitten al vlug op dezelfde golflengte en in 2013 wordt *Parki's Kookatelier* geboren.

„*Parki's Kookatelier* is een voedingsproject onder de vleugels van de Vlaamse Parkinsonliga”, legt Meersman uit. „We hebben een dubbel doel. Vooreerst stimuleren we het wetenschappelijke onderzoek over voeding voor mensen met een chronische ziekte door diverse betrokkenen

een platform te bieden, onderzoekers, geneeskundigen, patiënten, mantelzorgers, de overheid, de voedingsindustrie. Op de tweede plaats lanceren we concrete initiatieven om het leven van patiënten op het gebied van voeding te verbeteren. Zo organiseren we workshops koken, zowel voor patiënten en mantelzorgers als voor professionele koks en mensen uit de farmaceutische wereld.”

Al gauw neemt het *Parki's*-team kauw- en slikproblemen bij chro-

nische patiënten als een van zijn aandachtspunten. Dat leidt tot een wereldprimeur.

Aandacht groeit

„We brachten onlangs het kookboek *Als eten moeilijker wordt* uit”, zegt Yves Meersman trots. „Ons uitgangspunt is het onderzoekswerk van het *International Dysphagia Diet Standardisation Initiative*, dat recentelijk en voor het eerst leidde tot een internationaal erkende schaal van slik- en kauwniveaus. Wij zetten dat om in concrete recepten en kooktips. Zo krijgen patiënten aangepast voedsel te eten dat ook lekker is.”

Dankzij hun kookboek krijgt *Parki's Kookatelier* almaar meer aandacht van het beleid en de voedingsindustrie.

Uiteraard doet dat succes Yves Meersman deugd. „Toch gaat het me niet om de aandacht op zich”, zegt hij. „Ik wil allereerst iets doen voor lotgenoten. Bovendien had ik dit nooit gekund zonder de toewijding en de talenten van mijn teamgenoten. Dat geeft me vertrouwen dat het project ook na mij voortleeft.”

Wilt u meer weten over *Parki's Kookatelier*? Surf dan naar www.parkiskookatelier.be.